

Loonlakkerij Vepola: onze uitdaging is ons personeelsbestand

Vepola is een industriële lakkerij, gespecialiseerd in het lakken, behandelen en beschermen van kunststoffen, hout- en metaaloppervlakken en een betrouwbare partner voor toonaangevende bedrijven in sectoren zoals: de autobus- en vrachtwagenbouw, binnen- en buitenschrijnwerkerij en interieurafwerking voor nieuwbouw en renovaties.

Vepola maakt thans deel uit van de Mapo Groep, waarvan het verhaal begint in 1978 met de firma Mapolux die is gestart met schaven, schuren en lakken van plafondtegels. Het bedrijf evolueerde mee met de markt en spitste zich in de loop der jaren volledig toe op de afwerking van hout.

In 1987 startte Jan Schoonbrood in Houthalen de firma I.V.S. op, voornamelijk bedrijven in het lakken van profielen en ontstond er een nauwe samenwerking tussen I.V.S. en Mapolux. De groep specialiseerde zich verder in de afwerking van parketvloeren en wandtegels.

De onderneming werd in 2010 geconfronteerd met de gevolgen van de economische

crisis en moest een vestiging sluiten om op die manier de toekomst van de firma veilig te stellen.

Met de overname van Vepola was Mapo in staat om meer industriële sectoren te bereiken en haar programma uit te breiden met de afwerking van diverse buitentoepassingen zoals gevel- en terrasplanken en brandvertragende applicaties.

Wilfrid Gielen is van mening dat loonlakers ten alle tijden een extra dienstverlening kunnen aanbieden die als een toegevoegde waarde wordt aanzien. Een voorbeeld is de montage van onderdelen voor het bevestigen van de gelakte stukken, of een bepaalde verpakking voorzien die het de klant gemakkelijker maakt om te vervoeren, verhandelen en monteren. Vervoer en logistiek in het algemeen is ook nog een hekelpunt waarmee de loonlakker een voordeel kan winnen.

De trend van insourcing is een fenomeen dat de laatste 10 jaar meer en meer de kop op steekt. Het is een fenomeen dat zich ook sterk manifesteert binnen de kleinere

KMO's. De kleine spuitcabines zijn schering en inslag, met als eindeffect dat vele lakkerijen gaan vissen in dezelfde vijver. Waarschijnlijk spelen factoren als vervoer, snelheid van uitvoering, snel oplossen van calamiteiten en een eigen kwaliteitscontrole een grote rol bij de beslissing van de KMO's om een eigen spuitcabine te installeren.

Het is noodzakelijk voor een lakkerij om zich te specialiseren in nieuwe spuittechnieken en technologieën. Hiervoor moet er geïnvesteerd worden in opleiding om gekwalificeerd personeel in de rangen te hebben. De vraag naar bijzondere toepassingen is een rechtstreeks gevolg van het feit dat de klanten meer op de hoogte zijn van wat mogelijk is. Het grote probleem voor de lakkerijen is gemotiveerd personeel te vinden waardoor er vaak ook geen tijd is om de mensen opleidingen te laten volgen. Vakmensen creëer je niet op 6 maanden tijd, de oudere generatie voelt geen behoefte meer om dit te doen en de nieuwe generatie mankeert betrokkenheid met hun job.

